

ನಾವೆಲ್ಲ ನೀನಪ್ರ, ಕಲ್ಪನೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೀಲ್
ಸಂಮೋಹಿನಿಗೆ (hypnosis)
ಒಳಗಾಗುತ್ತ ಇರುತ್ತೇವೆ!

ಡಾ.ವಿನೇಂದ್ರ ಭಿಂಬಿ

93: ಏಂತರಾಳದ ಉತ್ತರನನ್ನ ಲೋಚನ್ ಲುಸಿಯ ದಾಂಪತ್ರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಲೋಚನನೊಡನೆ ಹೊಂದಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಅನ್ವಯಿಸ್ಥಿತರೂ ಲುಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದುಳ್ಳಿ. ಇದರ ಕಾರಣವು ಆಕೆಯ ಸುಪ್ರಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸುಪ್ರಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಹಲವಾರು ಕೌಶಲಗಳಿವೆ. ಮೊದಲು ನೇನಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಂಮೋಹಿನಿ (hypnosis). ನಾಟಕೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಅತಿರಂಜನೆಗೊಳಗಾಗಿ ವೈಭವಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಕೌಶಲದ ಬಗಿಗಿನ ಸರಳ ವಾಸ್ತವ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಂಮೋಹಿನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನುಮುಚ್ಚುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆಗಾಗ ನಮ್ಮನೇ ನಾವು ಸಂಮೋಹಿನಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುತ್ತೇವೆ. (ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ: ಒಬ್ಬರನ್ನು ಎದುರು ಕೊಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡುವರೆ ಹೇಳಿ, ಹೀಗೆ ಕೇಳಿ: ‘ನಿಮಗೆನ್ನು ಬಟ್ಟಿಬರ್ಗಿಸಿ? ಅವಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕುಮದಲ್ಲಿ ಜೊಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ? ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದು ಎಲ್ಲಿ ಲ್ಲಿವೇ? ಯಾವಾವ ಬಣ್ಣಾದ್ದು?...’ ತಕ್ಷಣ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿನುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆ ಲ್ಲ್ಯಾಂ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೇ? ಆ ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮೆದುರಿನಿಂದ ಮಾಯಾಗಿ, ಅವು ಒಟ್ಟೆ ಕೆಪಾಟಿಸುದು ನಿತಿರುತ್ತಾರೆ – ಅಂದರೆ ಸಂಮೋಹಿನಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ!)

ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿರ ನಿತ್ಯವರ್ತನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಪ್ರಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಾಯಿತ್ತಿಗೆ ಹೊರಬುವ ಯಾವುದೋ ಮಾತು, ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮುಕ್ಕೆ ತೋರುವ ವರ್ತನೆ, ಮಾತಿನ ಹರಿವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಿದ ಭಾವನೆಗಳ ತೇರ್ವೆಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಹೊಂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ದೇವಭಾವ (ಉದा. ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಗಳು ಆಶ್ವಸನೆ ನಿಡುವಾಗ ಎಲ್ಲೊಂದು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆಂದು?), ಶರೀರದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಭಂಗಿ, ವೈದ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅನುಭವಿಸುವ ಕಿರಿಕಿರಿ – ಇಂಥಾದ್ದರ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿರುವುದು ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಕಾಣತ್ತು ಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಲುಸಿಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಹೊರಬಂದರೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಹೊರಮನನ್ನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಅರ್ಥಿಸಿಸಲು ಸರಿಹೊಂದುವ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಲೂಸಿ, ಉತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾ? (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು.) ಸರಿ, ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನೇ ಪ್ರತ್ಯುಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ: ‘ನಾನು ಇದನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಇದು ನನ ಆಯ್ದೆ, ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯು ಕಾರಣ ಇದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ’ ಎಂದು ತೇಲಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಹಾಗೂ’ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚಿಸಿದೆ ಯಾಕೆ? ವಾಕ್ಯಪುಂಜವು ಸರಳವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತ ನಮ್ಮನೇ ನಾವು ನಂಬುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಹೌದು, (ತನ್ನವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿ) ಲೋಚನನನ್ನು ನಾನೇ ಅರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇದು ನನ್ನದೇ ಆಯ್ದೆ... ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ...’ ಲುಸಿ ತನ್ನವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಕೆಗೆ ಪದಗಳನ್ನು ಉಣಿಸಿದೆ. ‘ನನಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇತ್ತು. ಅವನು ನಾನಿಲ್ಲದೆ ಒಂಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ...’ ಎಂದು ಮಾತು

ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟು ಯೋಚಿಸಲು ಅಸ್ವದಕೊಟ್ಟೆ.

‘ಅನುಕಂಪ ಇರಬೇಕು... ಹಾಗಾತ ಅಯ್ಯಿನ್ನ ಪಾಪ ಅಂತ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತಾ?’ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಾನೇ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

‘ನಾನಿಲ್ಲದೆ ಲೋಚನ್ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ...’ ಎಂದೆ. ಆಕೆ, ‘...ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ಅಂತ ಆಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ದಾಂಪತ್ಯ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

‘ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಸುಖಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ...’ ಎಂದೆ.

‘... ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಲೋಚನಾಗೆ ಸುಖ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ನಾನೇಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸುಖಿ ಕೊಡಬಾರದು ಅಂದುಕೊಂಡೆನ್ನೇ.’ ಸುಪ್ತಮನನ್ನಿನ ತುದಿ ಇಲ್ಲಿಕ್ಕಿದೆ.

ಹೊರಗೆಳಿಯಬೇಕು.

‘ನಾನು ಕೊಡುವ ಸಾಂಗತ್ಯ ಸುಖಕ್ಕೆ ಲೋಚನ್ ಅಹರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೇ...’

ತಕ್ಷಣ ಲುಸಿಯ ಮುಖಿಭಾವ ಬದಲಾಯಿತು. ಅಂತಮುರ್ಚಿಯಾಗತ್ತ ಕಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಕಾದಿದ್ದವನು ಮಾತು ಉಣಿಸುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ‘ಲೋಚನಿಗೆ ಸಂಗತಿಯಿಂ, ಸುಖಿದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವನಿಗೆ ಅಹರತೆಯಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೇ... ಆದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೇ...’ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಅವಳನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ.

ಲುಸಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವಳು ಒಮ್ಮುದೆಯೆಲ್ಲೆ ತೇವೈ ಅಸಮಾಧಾನ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಕಣ್ಣ ತೇದಳು.

‘ಅಹರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟೆ. ಅವನಿಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕರಿಣತೆಯಿತ್ತು.

‘ಕೊಡುಲು ಶುರುಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅಹರತೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಏನು ಅನ್ನಿಸಿರುಬಹುದು?’ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ನನ್ನವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಇಮ್ಮುಹೆತ್ತು ಸುಮುದ್ದಿ ಲೋಚನ್ ಡಟ್ಟಿನೆ ಮಾತಾಡಿದ. ‘ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಹೇಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅಂತ. ನಾನು ಚಿಕಿತ್ಸವನಿರುವಾಗ ಅಷ್ಟನ ಹಕ್ಕಿರ ಮೊಬೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ನಿನಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಿಕ್ಕಿಸು ಮೊಬೆಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಸದು. ಅಷ್ಟ ಅದನ್ನು ಕಿರುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಹಡ್ಡಮಾಡಿದರೂ ಕೇಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮಾತ್ರ ಕ್ಕೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಳಿಂಬಿಯಾ, ಹಾಗಲ್ಲ ಹಿಡಿಯೋದು ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಕಂಟ್ಲೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಗೆ ಗಳಿಬಿಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಬಿಳಿಂಬಿಟ್ಟೆ. ಗಾಲ್ಸ್ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ? ಅಯ್ಯಾಗ್ಯಾ! ಇವನಿಗೆ ಮೊಬೆಲ್ಲ ಒಂದು ಎಂದು ಹೊಡಿದರು. ಇತ್ತಿಜಿನ ತನಕವೂ ಏ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿ ಬಯ್ಯಿತ್ತಿದ್ದರು.’ ಅವನು ನೊಂದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದು.

ಲೋಚನ ಬಗಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಉಣಿತ್ತು. ‘ಭೀ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋಂದು ನಿರಾಸೆ ಆಗಿರಬೇಕ್ಕಾಲು’ ಎಂದಂದು ಲುಸಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಾಯ್ದೆ.

ಲುಸಿ ಗಂಭೀರ ಮುಖಿಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು: ‘ಹೌದು, ಅಧರವಾಯಿತು. ನಾನೇಕೆ ಇವನ ಜೊತೆ ಜಗತ್ ಅಡುತ್ತಿದ್ದೆನ್ನೇ ಅಂತ.’ ಎಂದು ಲೋಚನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವನನ್ನು ಅರೆತ್ತಿಬಿಡಿದು ಅಳ್ಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶರುಮಾಡಿದರು. ಒಂದುಕಡೆ ಬಿಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮಾತ್ರ ಕ್ಕೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಳಿಂಬಿಯಾ, ಹಾಗಲ್ಲ ಹಿಡಿಯೋದು ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಕಂಟ್ಲೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಗೆ ಗಳಿಬಿಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಬಿಳಿಂಬಿಟ್ಟೆ. ಗಾಲ್ಸ್ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ? ಅಯ್ಯಾಗ್ಯಾ! ಇವನಿಗೆ ಮೊಬೆಲ್ಲ ಒಂದು ಎಂದು ಹೊಡಿದರು. ಇತ್ತಿಜಿನ ತನಕವೂ ಏ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿ ಬಯ್ಯಿತ್ತಿದ್ದರು.’ ಅವನು ನೊಂದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದು.

ಲೋಚನ ಬಗಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಉಣಿತ್ತು. ‘ಹೀ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋಂದು ನಿರಾಸೆ ಆಗಿರಬೇಕ್ಕಾಲು’ ಎಂದಂದು ಲುಸಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಾಯ್ದೆ. ಅಧರವಾಯಿತು. ನಾನೇಕೆ ಇವನ ಜೊತೆ ಜಗತ್ ಅಡುತ್ತಿದ್ದೆನ್ನೇ ಅಂತ.’ ಎಂದು ಲೋಚನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವನನ್ನು ಅರೆತ್ತಿಬಿಡಿದು ಅಳ್ಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶರುಮಾಡಿದರು. ‘ಒಂದುಕಡೆ ಬಿಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇನೇ’

ಲುಸಿಯ ಮುಖಿಭಾವ ಮೇಲೆ ಒಂದೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣ ಆಕ್ರಮಣದ ಕರಿಣಭಾವ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲ.

ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕ್ಯಾ? ಇವಳು ಏನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲಲು

ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ? ಇದನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು

ಎಂದುಹೊಡೆ.

ಸೂಚನೆ: ಒದುಗನು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಬಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ ಪತ್ತವನ್ನು ಬರಯಿಬಹುದು. ವಿಳಾಸ: ಮುಖೀ ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಸುಧಾ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, 75, ಮಾತುತ್ತಾ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ, ಚಂಗಾರ್ಲೂರು 01